

Să te pierd ?

Lucian-Horațiu Hînsa

Să te pierd?
Ah, ce coșmar.
Dragostea-i un banc hilar;
Totuși spaima ce-mi răsare
Când privesc a ta plecare
Inima-mi pune pe jar.

Să te cred?
Nu te pierd!
Dragostea ne e datoare
Rând pe rând, la fiecare,
Însă gândul de-un " adio "
Când ascult al nopții dor
Mă topește incendiar.

Trist mereu?
Nu sunt eu!
Altul este visul meu-
Căci sclipesc în depărtare
Lună, astru, mândrul soare,
Iar în taină, pe pământ,
Aud glasul tău, răsând.

Cum așa?
Parcă noaptea ne schimbă!
Dar când Cupid strălucește
Sufletul ne încălzește
Cu-un acel special ceva.
Astfel râd și-ți mulțumesc
Cu întreg plaiul ceresc,
Căci chiar de-i vânt, furtună grea
Un lucru-i cert: rămâi a mea.